

Anonimizált változat

Fordítás

C-105/20 - 1

C-105/20. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2020. február 27.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Tribunal du travail de Nivelles (Belgium)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. február 3.

Felperes:

UF

Alperes:

Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

**Tribunal du travail du Brabant wallon (vallon-brabant munkaügyi bíróság,
Belgium)**

Division Nivelles (nivelles-i kollégium)

5. tanács

Ítélet [eredeti 2. o.]

UF [omissis],

felperes és felperesi oldalon perbehívott,

[omissis]

ÉS

1. A.S.B.L. PARTENA, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants

[omissis]

elsőrendű alperes,

[omissis].

2. INSTITUT NATIONAL D'ASSURANCES SOCIALES POUR TRAVAILLEURS INDÉPENDANTS (önálló vállalkozók társadalombiztosítási intézete), rövidítve: INASTI),

[omissis]

másodrendű alperes,

[omissis]

ÉS

UNION NATIONALE DES MUTUALITÉS LIBRES (PARTENAMUT), rövidítve: **UNMLIBRES**, a kötelező egészségbiztosítási és rokkantsági biztosítási területen elismert biztosító szervezet, [omissis] a továbbiakban: UNML vagy PARTENAMUT,

alperesi oldalon perbehívott,

között folyamatban lévő eljárásban

[omissis]

* * *

[omissis] [eredeti 3. o.]

I. AZ ELJÁRÁS TÍPUSA

[omissis] [nemzeti eljárás]

II. A KERESET TÁRGYA

2006. október 23-án UF keresetet indított az ASBL PARTENA, az UNMLIBRES (amelynek a PARTENAMUT része) és az INASTI ellen az önálló vállalkozó nők részére járó átalányösszegű anyasági támogatás jogcímén 2.041,91 euró egyetemleges megfizetése iránt.

[omissis] [a költségek viselésére történő kötelezés iránti kérelem

III. A TÉNYÁLLÁS [omissis]

[omissis]

– [omissis] [eredeti 4. o.]

– Az eljáró bíróság - más összetételben - a 2017. május 11-i ítéletével:

– [omissis]

– [omissis] előzetes döntéshozatal céljából [omissis] két kérdést terjesztett az Európai Unió Bírósága elé [omissis] :

[omissis] [a rendelkező részben foglaltakkal azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések]

– [omissis]. [eredeti 5. o.]

– 2017. október 5-én [2017. október 5-i végzés, HL, C-321/17, nem tették közzé, EU:C:2017:741], az Európai Unió Bírósága az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet [omissis] a következő okokból nyilvánvalóan elfogadhatatlannak nyilvánította:

– az alapeljárás tényállása nagyon hiányosan került bemutatásra [omissis];

– az előzetes döntéshozatalra utaló határozat nem tünteti fel azokat az okokat, amelyek miatt UF nem részesülhet az önálló vállalkozók rendelkezésére álló anyasági biztosítás keretében előírt átalányösszegű támogatásban;

– az alapeljárás szabályozási kerete [omissis] [:] a kérdést előterjesztő bíróság kérdéseiben az 1971. július 20-i királyi rendeletre utal. Határozatában mindazonáltal nem mutatja be e rendelet azon rendelkezéseinek tartalmát, amelyek alkalmazására sor kerülhet az alapeljárásban;

– a kérdést előterjesztő bíróság nem fejt ki az előírt pontossággal és világos jelleggel azokat az okokat, amelyek miatt úgy véli, hogy ezen értelmezés szükségesnek vagy hasznosnak tűnik számára az alapeljárás eldöntéséhez. Ezenkívül az uniós jog és az alapeljárásra alkalmazandó nemzeti jogszabály közötti kapcsolat sem került kifejtésre.

A Bíróság megállapítja [omissis]: „*Meg kell azonban állapítani, hogy fennmarad a kérdést előterjesztő bíróság azon lehetősége, hogy új előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesszen elő, ha a Bírósággal közölni tudja az annak határozathozatalához szükséges valamennyi*

elemet (lásd ebben az értelemben: 2016. május 12-i Security Service és társai végzés, C-692/15–C-694/15, EU:C:2016:344, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat)”.

- 2018. december 28-án UF az eljáró bíróság előtt az ügy kitűzését kérte, rámutatva, hogy az Európai Unió Bíróságához előzetes döntéshozatal céljából kérdést előterjesztő bíróság feladata a jogvita ténybeli háttérének és a belga szabályozásnak a pontosítása.

[omissis] [nemzeti eljárás] [eredeti 6. o.]

IV. ÉRTÉKELÉS

A. Ténybeli háttér

[omissis]

A felperes a következő tényeket kívánja az Európai Unió Bíróságának tudomására hozni:

- 1 2002. január és 2010. december között UF két szakmai tevékenységet gyakorolt és két különálló társadalombiztosítási rendszer hatálya alá tartozott:
 - részmunkaidőben (50%) munkavállalóként dolgozott az egyetemen mint asszisztens,
 - kiegészítő jelleggel a Brüsszeli Ügyvédi Kamaránál bejegyzett ügyvédként önálló vállalkozói tevékenységet végzett.

Ezen időszak alatt UF az önálló vállalkozók társadalombiztosítási rendszerében fizetett társadalombiztosítási járulékot kiegészítő jelleggel végzett önálló vállalkozói tevékenység címén.

Mindazonáltal, figyelemmel az önálló vállalkozóként szerzett jövedelmének összegére, az említett járulékokat nem a kiegészítő jelleggel végzett önálló vállalkozói tevékenység alapján számolták ki, hanem a főtevékenységként végzett önálló vállalkozói tevékenység alapján, amelynek összege 2006-ban 4.234,16 euró volt.

- 2 2006. március 1-jén UF gyermeket szült [omissis].
- 3 Munkavállalóként 2006 májusára bruttó 3.458,54 euró anyasági ellátást kapott.

Ezen összeget a munkavállalók társadalombiztosítási rendszere alapján számították ki, mértéke az első 30 napra az egyetemen végzett részmunkaidős [tevékenységéért] járó díjazás 82%-a, majd ugyanezen díjazás 75%-a a következő két hónapra.

Az anyasági ellátás UF szakmai tevékenységének tehát csak egy részére, vagyis a munkavállalóként végzett tevékenységére vonatkozik, és jelen esetben havonta körülbelül nettó 1000 eurónak felel meg, három hónapon keresztül.

Az önálló vállalkozói tevékenységét illetően, UF nem kap anyasági ellátást, és nem csupán a munkavégzést kell abbahagynia, hanem önálló vállalkozóként továbbra is fizetnie kell a társadalombiztosítási járulékokat, mivel a szülési szabadság időtartama nem mentesít e járulékok fizetése alól.

A kapott összeg tehát jóval alacsonyabb, mint amelyben korábban jövedelemforrásként részesült, ha figyelembe vesszük az egyetemről kapott díjazását és az ügyvédként szerzett jövedelmét. **[eredeti 7. o.]**

Ugyanis, a 2006. évnek azon 9 hónapjára, amelynek során dolgozott (a másik 3 hónapban a szülési szabadságát töltötte), UF bruttó 11.274,02 euró díjazásban részesült az egyetemről, és bruttó 27.480 eurót kapott ügyvédi munkadíjként.

[omissis]

- 4 Annak érdekében, hogy a szülési szabadság időtartamára megfelelő ellátásban részesüljön, UF [omissis] önálló vállalkozóként kérelmet nyújtott be az anyasági biztosítás keretében átalányösszegű ellátás megadása iránt.

Ezen átalányösszegű ellátás összege bruttó 2.041,91 euró.

Sem a PARTENA, sem a PARTENAMUT, sem az UNMLIBRES nem adott helyt e kérelemnek.

Márpedig ezen ellátás folyósításának időtartama alatt UF semmilyen szakmai tevékenységet nem végezhetett.

UF szülési szabadságon volt, és mivel a szülés előtti és az azt követő szabadságát teljes egészében igénybe vette, három hónapig, vagyis 2006. február végétől és 2006. június közepéig, nem dolgozott;

Ezen időszak alatt mindazonáltal önálló vállalkozóként továbbra is fizette a társadalombiztosítási járulékokat, ugyanis e járulékok összegét negyedévenként számítják (mivel UF 2006. február végéig, majd 2006. június közepétől dolgozott önálló vállalkozóként);

- 5 2006. szeptember 4-i levelével UF ügyvédje felszólítást küldött a PARTENA részére az átalányösszegű ellátásnak az anyasági biztosítás keretében történő megadása iránti kérelemmel kapcsolatban.

A PARTENA a 2006. szeptember 25-i levelében azt a választ adta, hogy az anyasági ellátást UF önkéntes pénztára fedezi.

2006. október 23-án [omissis] UF fellebbezést nyújtott be e határozattal szemben.

- 6 2006. október 25-én a PARTENAMUT egy nyomtatványt küldött UF részére az anyasági ellátásnak az önálló vállalkozókra irányadó rendszerben történő igénylése érdekében.
- 7 2006. november 9-én a PARTENA megerősítette UF ügyvédje részére az anyasági ellátás kifizetésének megtagadását. **[eredeti 8. o.]**

2006. október 23-án UF [omissis] keresetet indított az ASBL PARTENA, az UNION NATIONALE DES MUTUALITES LIBRES — a továbbiakban: UNMLIBRES (amelynek része a PARTENAMUT) és az INASTI ellen az önálló vállalkozó nők részére járó átalányösszegű anyasági támogatás jogcímén 2.041,91 euró megfizetésére való egyetemleges kötelezés iránt.

[omissis] [költségek viselésére történő kötelezés iránti kérelem]

- 8 [omissis]
 - [omissis] [nemzeti eljárási szabályok]
- 9 2017. május 11-i ítéletével a tribunal du travail du Brabant wallon, Division Nivelles (vallon-brabant munkaügyi bíróság, nivelles-i kollégium, Belgium):
 - [omissis] ;
 - az ügy érdemében történő határozathozatalt megelőzően előzetes döntéshozatal céljából [omissis] két kérdést terjesztett az Európai Unió Bírósága elé [omissis]:

[omissis] **[eredeti 9. o.]** [omissis] [az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések megisméltése]

A bíróság a tények ezen elemzésére kíván hivatkozni.

B. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés jogi háttere

1. Átalányösszegű ellátás az anyasági biztosítás keretében és a megfelelő ellátás

A felperes a következőkre mutat rá [omissis]:

- 1 Belgiumban a társadalombiztosítási rendszer, eredetét tekintve, a „bismarcki” hagyományok keretébe illeszkedik. Alapvetően „biztosítás” jellege van:
 - 1° A munkavállalókat és családjukat védi a munka elvesztésének következményeivel szemben, tehát munkanélküliség, munkaképtelenség, a munkavállaló halála, a nyugdíjkorhatár elérése esetén.

- 2° A rendszert a munkavállalók és a munkáltatók által fizetett társadalombiztosítási járulékokból finanszírozzák.
- 3° Azok vehetik igénybe, akik a finanszírozásához hozzájárultak, tehát akik meghatározott (kellő) időszakon keresztül munkát végeztek és fizették a járulékokat.
- 4° A rendszert a munkavállalók és a munkáltatók képviselői irányítják.

A „biztosítási elv” következményekkel jár az ellátásokhoz való jog jellegére és a járulékfizetési kötelezettségre nézve.

Egyrészt, **az ellátás a rendszer finanszírozásában való részvétel ellentételezése.** Főszabály szerint a jogosultság megnyílt csak két kérdéstől függ: elegendő ideig fizette-e a munkavállaló a járulékokat? A kockázat bekövetkezett-e? Kétségtelen, e jogosultságnak számos formája van. Ilyen módon értelmezve azonban a rendszer nem veszi figyelembe többek között az érdekhez vagy a szükséglethez kapcsolódó feltételeket.

Másrészt **a járulékok fizetése garántálja a biztosítás szerinti szolgáltatást, ha a fedezett kockázat bekövetkezik.** A járulékfizetés jogosít az ellátásra. Ugyanez érvényes a biztosítási díjakra a magánbiztosítás keretében. Ennélfogva az a munkavállaló, aki fizette a járulékokat, alanyi jogon tarthat igényt – a jogszabály által előírtak szerint – a társadalombiztosítási ellátásra. Ellenben nem rendelkezik alanyi joggal a járulékok felett: nem tarthat igényt sem a visszatérítésükre, sem a fizetett járulékokkal egyenértékű ellátásra.

A társadalombiztosítási ellátás a szülési szabadság keretében [eredeti 10. o.]

- 2 Belgiumban a szülési szabadság a kötelező egészségbiztosítás körébe tartozik. A belga ítélkezési gyakorlatban (Cour constitutionnelle [alkotmánybíróság, Belgium], 2013. március 28-i 51/2013. sz. ítélet) már alkalom adódott határozatot hozni arról, hogy a kötelező egészségbiztosítás keretében a belga jogszabály sérti az alkotmány 10. és 11. cikkét azáltal, hogy nem teszi lehetővé a részmunkaidőben munkavállalóként, és részmunkaidőben önálló vállalkozóként dolgozó személy számára, hogy csak az egyik foglalkoztatási forma tekintetében legyen keresőképtelen, arra kötelezve az említett személyt, hogy valamennyi tevékenységével hagyjon fel, holott a keresőképtelenségének oka csak az egyik foglalkoztatási formában rejlik.

A belga jog két eltérő rendszert ír elő a foglalkoztatott tevékenysége és társadalombiztosítási jogviszonya szerint, attól függően, hogy munkavállaló vagy önálló vállalkozó.

A női munkavállalóknak járó ellátást illetően a belga jog releváns rendelkezései a következők:

- **Először is, a loi du 14 juillet 1994 relative à l’assurance obligatoire soins de santé et indemnités** (a kötelező egészségbiztosításról és táppénzbiztosításról szóló, 1994. július 14-i törvény) előírja az „anyasági ellátásnak” nevezett ellátás női munkavállalók részére történő megfizetését azzal a kifejezett feltétellel, hogy nem végeznek kereső tevékenységet (113. cikk);
- Másodsor, az arrêté royal du 3 juillet 1996 portant exécution de la loi relative à l’assurance obligatoire soins de santé et indemnités (a kötelező egészségbiztosításról és táppénzbiztosításról szóló törvény végrehajtásáról szóló, 1996. július 3-i királyi rendelet) (a kérdéses időszakban alkalmazandó változatában) akként rendelkezik, hogy „*az anyasági ellátás mértéke a szülési szabadság első harminc napjára – az összehangolt törvény 114. és 115. cikkében meghatározottak szerint – az összehangolt törvény 113. cikkének harmadik albekezdésében említett kiesett jövedelem 79,5 százaléka, és ezen időszak harmincegyedik napjától kezdve ugyanezen jövedelem 75 százaléka.*

Mindazonáltal az (anyasági védelem) időszakának első harminc napjában az összehangolt törvény 86. cikke 1. §-a 1. pontjának a) és b) alpontjában említett jogosultak a fent említett kiesett jövedelem 82 százalékának megfelelő anyasági ellátásra jogosultak anélkül, hogy a fent említett 113. cikk harmadik albekezdésében előírt jövedelemkorlátozást alkalmazni kellene” [a 216. cikkében] [omissis]

A női önálló vállalkozókat illetően a belga jog releváns rendelkezései a következők:

- az önálló vállalkozók és segítő házastársuk javára megállapított táppénzbiztosítás és anyasági biztosítás bevezetéséről szóló, 1971. július 20-i királyi rendelet (2003. január 1-jétől hatályos) 94. és azt követő cikkei előírják az önálló vállalkozó nők számára általányösszegű anyasági ellátás megadását;
- az említett királyi rendelet 97. cikke azonban előírja, hogy: „*az anyasági ellátást csökkenteni kell azon ellátás összegével, amelyre a kötelező egészségbiztosításról és táppénzbiztosításról szóló, 1994. július 14-i összehangolt törvény alapján a jogosult igényt tarthat (a szülési szabadságot a 93. cikk említi)”*;

A szülési szabadság teljes időtartama alatt az önálló vállalkozó nő továbbra is köteles a társadalombiztosítási járulékokat fizetni, tehát részt venni az önálló vállalkozók társadalombiztosítási rendszerének finanszírozásában. **[eredeti 11. o.]**

Ami ugyanis azon női munkavállaló helyzetét illeti, aki mind munkavállalóként, mind önálló vállalkozói tevékenységet kiegészítő jelleggel végzőként fizeti a járulékokat, a releváns szabályozás az 1971. július 20-i királyi rendeletben szerepel. E rendelet kizárja az önálló vállalkozói tevékenységet kiegészítő jelleggel végző nőket az anyasági ellátás kedvezményéből, azzal az indokkal, hogy nem elsődlegesen (ami a jelen esetben nem áll fenn) önálló vállalkozóként

fizetik a járulékokat, és hogy főszabály szerint egy másik társadalombiztosítási rendszerben jogosultak az anyasági ellátásra.

Az 1971. július 20-i királyi rendelet 3. cikke az alábbiak szerint írja elő a kizárást:

„A jelen rendelettel bevezetett biztosításra a következő személyek jogosultak:

1° az 1967. július 27-i 38. sz. királyi rendelet hatálya alá tartozó önálló vállalkozó biztosítottak, kivéve (...)

b) azok a biztosítottak, akik az említett királyi rendelet 12. cikkének 21. §-a alapján nem kötelezettek járulékfizetésre, vagy csak csökkentett összegű járulékot kötelesek fizetni” (kiemelés a bíróság részéről).

Az önálló vállalkozói tevékenységet kiegészítő jelleggel végző személy által fizetendő összeget az önálló vállalkozók társadalombiztosítási jogállásáról szóló, 1967. július 27-i 38. sz. királyi rendelet 12. cikkének 2. §-a határozza meg, amelynek szövege a következő:

„Az a biztosított, aki a jelen rendelet szerinti biztosítási jogviszonyt keletkeztető tevékenységen kívül rendszeresen és főtevékenységként másik szakmai tevékenységet végez, nem köteles járulékfizetésre, amennyiben az önálló vállalkozói tevékenységből származó jövedelme a 11. cikkének 2. §-ában említett járulékfizetéssel érintett év folyamán nem éri el a 405,60 eurót. Amennyiben az említett jövedelmek elérik a 405,60 eurót, a biztosított a következő járulékok éves fizetésére köteles (...).”

A királyi rendelet tehát előírja, hogy az önálló vállalkozói tevékenységet kiegészítő jelleggel végző személy nem köteles társadalombiztosítási járulékot fizetni, vagy csak csökkentett összegű társadalombiztosítási járulék fizetésére köteles.

Ezáltal az 1971. július 20-i királyi rendelet nem veszi figyelembe az önálló vállalkozó nő által fizetett társadalombiztosítási járulék tényleges összegét, és nem teszi lehetővé azon valós helyzet figyelembevételét, amelyben az önálló vállalkozói tevékenységet kiegészítő jelleggel végző nő van, noha ez utóbbi ugyanolyan helyzetben található, mint az az önálló vállalkozói tevékenységet főtevékenységként végző nő, aki vele egyezően, a főtevékenységre irányadó összeget fizeti járulékként.

Az 1971. július 20-i királyi rendelet egyébiránt a csökkentett összegű járulékot fizető önálló vállalkozókra utal, ami nem azonos az önálló vállalkozói tevékenységet kiegészítő jelleggel végzők helyzetével, akik olyan járulék fizetésére kötelesek, amelyet ugyanúgy számítanak ki, mint az önálló vállalkozói tevékenységet főtevékenységként végzők által fizetett járulékot, amiatt, hogy a jövedelmük elér egy bizonyos felső határt (amely minden évben változik).

2. Az egyenlőtlenség alapja a jelen esetben: az 1971. július 20-i királyi rendelet

UF a következőket hangsúlyozza [omissis] :

- 1 Az 1971. július 20-i királyi rendelet –amelyre a PARTENA az anyasági ellátás UF részére történő megadása elutasításának indokolásaként támaszkodik – nem alkalmazható: nem felel meg ugyanis a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének és az anyaság védelmére vonatkozó rendelkezéseknek. **[eredeti 12. o.]**

Az 1971. július 20-i királyi rendelet különösen:

- (1) hátrányos megkülönböztetést vezet be az önálló vállalkozói tevékenységet részmunkaidőben, kiegészítő jelleggel végző nők (akik úgy fizetik a járulékot, mint a főtevékenységként végzők) és az önálló vállalkozói tevékenységet részmunkaidőben, főtevékenységként végző nők között, mivel azok, akik részmunkaidőben, főtevékenységként végzik az önálló vállalkozói tevékenységet, az anyasági ellátás teljes összegét kapják, míg azok, akik részmunkaidőben, kiegészítő jelleggel végzik az önálló vállalkozói tevékenységet, és akik főtevékenységként rendelkeznek biztosítási jogviszonnyal, nem kapnak anyasági ellátást.

E hátrányosan megkülönböztető helyzetet a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1992. október 19-i 92/85/EGK irányelv által előírt anyaság védelmével párhuzamosan kell vizsgálni, amely irányelv előírja a munkavállaló nők számára a munkabér [helyesen: díjazás] védelmét, és/vagy a megfelelő ellátáshoz való jogosultságot a szülési szabadság időtartamára; csak a részmunkaidőben, az önálló vállalkozói tevékenységet főtevékenységként végző nők kapnak megfelelő ellátást;

- (2) közvetlen hátrányos megkülönböztetést vezet be a teljes munkaidőben dolgozó munkavállaló nők és a teljes munkaidőben munkavállalóként és önálló vállalkozóként dolgozó nők között, mivel csak az előbbiek kapnak megfelelő ellátást.
- 2 UF a szülési szabadsága alatt a kötelező egészségbiztosításról és táppénzbiztosításról szóló, 1994. július 14-i törvény alapján anyasági ellátást kapott. Konkrétan, a részmunkaidőben munkavállalóként végzett tevékenysége alapján számított díjazásának meghatározott százalékát kapta, vagyis a három hónap szülési szabadságra járó bruttó 3.458,54 eurót, ami havonta körülbelül nettó 1000 euró.

Ugyanezen időszak alatt (és egészen 2010. decemberig), továbbra is fizette a társadalombiztosítási járulékokat, mint az önálló vállalkozói tevékenységet kiegészítő jelleggel végző személy. Az e jogcímen fizetett társadalombiztosítási

járulékokat a főtevékenységként végzett önálló vállalkozói tevékenység alapján számolták ki (vagyis negyedévente 1.058 euró).

A szülési szabadsága alatt azonban már nem szerzett semmilyen jövedelmet önálló vállalkozóként, mivel nem dolgozott, annak érdekében, hogy a szülési szabadsága keretében a gyermekével foglalkozzon.

Ezenkívül, amint az az előbbieken pontosításra került, a szülési szabadság teljes időtartama alatt az önálló vállalkozó nő köteles továbbra is fizetni a társadalombiztosítási járulékokat, a fortiori, amennyiben–mint UF esetében is–a szülési szabadság időtartama két negyedévre terjed ki (2006. I. és II. negyedéve), amelynek során az önálló vállalkozó nő mind a szülési szabadságot megelőzően, mind azt követően dolgozik.

Annak érdekében, hogy kiegészítse a részmunkaidőben munkavállalóként szerzett jövedelempótló juttatását, UF anyasági ellátás iránti kérelmet nyújtott be az önálló vállalkozók javára megállapított táppénzbiztosítás és anyasági biztosítás bevezetéséről szóló, 1971. július 20-i királyi rendelet alapján. **[eredeti 13. o.]**

- 3 A PARTENA elutasította e kérelmet, arra való hivatkozással, hogy a fent hivatkozott királyi rendelet előírja, hogy az anyasági ellátás összegét csökkenteni kell azon ellátás összegével, amelyre a jogosult a kötelező egészségbiztosításról és táppénzbiztosításról szóló, 1994. július 14-i összehangolt törvény alapján igényt tarthat.

A PARTENA érvelését követve egy olyan munkavállaló, aki betegségi-rokkantsági biztosítási ellátásra (jelen esetben anyasági ellátásra) jogosult, aki többféle foglalkoztatási formában végez munkát részmunkaidőben (jelen esetben munkavállalóként és önálló vállalkozóként), és aki minden egyes foglalkoztatási forma után fizeti a társadalombiztosítási járulékokat, csak csökkentett összegű és csak az egyik részmunkaidős tevékenység után járó anyasági ellátást kaphat (a jelen esetben a munkavállalói tevékenységből származó jövedelem csökkentett részét).

Ugyanezen munkavállaló egyébiránt köteles valamennyi tevékenységével felhagyni, azonban nem részesülhet a munkavégzésével érintett teljes időszakra vonatkozó anyasági ellátásban.

A fentiekből következik, hogy egy olyan munkavállalónak nyújtott csökkentett összegű anyasági támogatást, aki két tevékenységet végez részmunkaidőben, és aki minden egyes munkavégzése után fizeti a társadalombiztosítási járulékot, nem lehet úgy tekinteni, mint egy olyan ellátást, amelyet olyan szinten állapítottak meg, hogy az említett munkavállaló a saját és gyermeke eltartását jó egészségi feltételek között és megfelelő életszínvonalon tudja biztosítani.

Azáltal, hogy a PARTENA megtagadta UF-el szemben ezen átalányösszegű ellátás kifizetését, megakadályozta, hogy UF *in concreto* igénybe vegyen egy, a szülési szabadságának időszakára vonatkozó megfelelő ellátást, noha UF ténylegesen két társadalombiztosítási rendszerben fizetett járulékot, munkavállalóként és önálló vállalkozóként is.

A bíróság egyetért a felperes által adott magyarázatokkal.

Úgy véli, hogy azok megfelelnek az Európai Unió Bírósága észrevételeinek, amely bíróság a 2017. október 5-i végzésében az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet [omissis] nyilvánvalóan elfogadhatatlannak nyilvánította [omissis] [azon okok felidézése, amelyek a Bíróságot a kérelem elfogadhatatlannak nyilvánítására indították]

Emlékeztetőül, az Európai Unió Bírósága a végzésében a következőket állapította meg: „*Meg kell azonban állapítani, hogy fennmarad a kérdést előterjesztő bíróság azon lehetősége, hogy új előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesszen elő, ha a Bírósággal közölni tudja az annak határozathozatalához szükséges valamennyi elemet*”. [eredeti 14. o.]

A bíróság úgy véli, hogy ez az eset áll fenn: amint az már megállapításra került, a felperes által nyújtott magyarázatok megfelelnek a Bíróság észrevételeinek, amelyhez az alábbiakban megismételt két kérdést kell előzetes döntéshozatal céljából előterjeszteni.

A fenti indokok alapján

A bíróság

[omissis]

1) előzetes döntéshozatal céljából a következő két kérdést **terjeszti** az Európai Unió Bírósága elé:

[1] „Sérti-e az *arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant une assurance indemnité et une assurance maternité en faveur des travailleurs indépendants et des conjoints aidants* (az önálló vállalkozók és segítő házastársuk javára megállapított táppénzbiztosítás és anyasági biztosítás bevezetéséről szóló, 1971. július 20-i királyi rendelet) az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikkét és 23. cikkét, a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1992. október 19-i 92/85/EGK tanácsi irányelvet, a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (átdolgozás) , a valamely önálló vállalkozói tevékenységet, beleértve a mezőgazdasági tevékenységet is, folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének

alkalmazásáról, valamint az önálló vállalkozó nők terhességi és anyasági védelméről szóló, 1986. december 11-i 86/613/EGK tanácsi irányelvet, amelyet a részmunkaidős foglalkoztatásról kötött keretmegállapodásról szóló, 1997. december 15-i 97/81/EK tanácsi irányelv hajtott végre, azáltal, hogy a szülési szabadság keretében nem ír elő megfelelő ellátást azon önálló vállalkozó nő számára, aki kiegészítő jelleggel részmunkaidőben dolgozik, azonban úgy fizeti a járulékokat, mintha az a főtevékenysége lenne, míg az olyan önálló vállalkozó, aki főtevékenységként dolgozik részmunkaidőben, az anyasági ellátás teljes összegét megkapja?

- [2] Sérti-e az arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant une assurance indemnité et une assurance maternité en faveur des travailleurs indépendants et des conjoints aidants (az önálló vállalkozók és segítő házastársuk javára megállapított táppénzbiztosítás és anyasági biztosítás bevezetéséről szóló, 1971. július 20-i királyi rendelet) az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikkét és 23. cikkét, a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1992. október 19-i 92/85/EGK tanácsi irányelvet, a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (átdolgozás), a valamely önálló vállalkozói tevékenységet, beleértve a mezőgazdasági tevékenységet is, folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról, valamint az önálló vállalkozó nők terhességi és anyasági védelméről szóló, 1986. december 11-i 86/613/EGK tanácsi irányelvet, amelyet a részmunkaidős foglalkoztatásról kötött keretmegállapodásról szóló, 1997. december 15-i 97/81/EK tanácsi irányelv hajtott végre, azáltal, hogy a szülési szabadság keretében nem ír elő megfelelő ellátást azon nő számára, aki teljes munkaidőben munkavállalói és önálló vállalkozói tevékenységet végez, míg a teljes munkaidőben önálló vállalkozói tevékenységet végző nő az anyasági ellátás teljes összegét megkapja?” [eredeti 15. o.]

2) [omissis] [a kifejtett információk felidézése]

[omissis]

[az eljárás felfüggesztése]